RACHAV AND THE SCARLET RIBBON

Source Materials Rabbi Efrem Goldberg reg@brsonline.org ¹ Joshua son of Nun dispatched two men — spies — from Shittim, secretly saying, "Go, observe the land and Jericho." *So they went and arrived at the house of a woman innkeeper * whose name was Rahab, and slept there.

² It was told to the king of Jericho, saying, "Behold, men have come here

this night from the Children of Israel to spy out the land."

³ The king of Jericho sent to Rahab, saying, "Bring out the men who have come to you, who have come to your house, for they have come to spy out the entire land." ⁴ The woman had taken the two men and had hidden them. She said, "It is true; the men did come to me, but I do not know from where they are. ⁵ When the city gate was about to close at dark, the men went out; I do not know where the men went. Pursue them quickly, for you can overtake them!" ⁶ But she had brought them up to the roof and hidden them in the stalks of flax that had been arranged for her on the roof.

⁷ So the men pursued them in the direction of the Jordan to the crossings; and they closed the gate soon after the pursuers had gone out after them.*

⁸ They had not yet gone to sleep when she came up to them on the roof. ⁹ She said to the men, "I know that HASHEM has given you the land, " and that fear of you has fallen upon us, and all the inhabitants of the land have dissolved because of you; " for we have heard how HASHEM dried up the waters of the Sea of Reeds for you when you went forth from Egypt and what you did to the two kings of the Amorites who were across the Jordan — to Sihon and to Og — whom you utterly destroyed. " We heard and our hearts melted — no spirit remained in any man because of you — for HASHEM, your God, He is God in the heavens above and on the earth below. ¹² Now, I beseech you, swear to me by HASHEM, since I have done kindness with you, that you too will do kindness with my father's household and give me a trustworthy countersign, " that you will keep alive my father, my mother, my brothers, and my sisters, and all that is theirs, and that you will save our souls from death."

¹⁴ Then the men said to her, "Our souls will die instead of yours,* if you do not relate this discussion of ours. And it will be when HASHEM gives us the land that we will do kindness and truth with you."

¹⁵ She lowered them by the rope through the window, for her house was in a wall of the fortification, and she lived in the fortification. ¹⁶ She said to them, "Go to the mountain, lest the pursuers encounter you. Conceal yourselves there for three days until the pursuers turn back; then you may continue on your way."

The men said to her, "We are absolved from this oath of yours which you made us swear [unless]: ¹⁸ Behold, when we come into the land, you shall tie this cord of scarlet thread in the window through which you lowered us; and your father and your mother and your brothers and your father's entire household you shall bring in to you, into the house. ¹⁹ Then it shall be that anyone who leaves the doors of your house for the outside, his blood will be on his head, and we will be absolved. But regarding anyone who will be with you inside the house, his blood will be on our head, if a hand will be [laid] upon him. ²⁰ But if you relate this discussion of ours, we will be absolved of your oath that you have made us swear." ²¹ She said, "As you say, so it is." She sent them forth, and they went; and she tied the cord of scarlet thread in the window.

22 They went and arrived at the mountain and stayed there three days until the pursuers turned back; the pursuers searched along the entire way but they did not find [them].

²³ The two men then returned and descended from the mountain; they crossed [the Jordan] and came to Joshua son of Nun and told him

all that had happened to them. ²⁴ They said to Joshua, "HASHEM has given the land into our hands; and all the inhabitants of the land have even melted because of us."

לכו ראו את־הארץ ואת־יריחו וַיּלְכוֹ וַיָּבֹאוֹ בֵּית אשָה זוֹנֶה וּשְׁמֶהֹ(רְּחָב) ב וישכבו שמה: ניאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה ַבַּלַיָּלָה מִבְּנִי יִשְרָאֵל לַחְפָּר אֶת־הָאָרֶץ: נִישְלַח מֶלֶךְ יְרִיחׁו אֶל־רָחָב הַלַּיָּלָה מִבְּנִי יִשְרָאַל לַחְפָּר אֶת־הָאָרֶץ: נִישְלַח מֵלֶךְ יְרִיחׁו אֶל־רָחָב ָלֵאמָר הוציאי הָאַנָשִׁים הַבָּאַים אֱלֵירָ אֲשַׁר־בָּאוּ לְבֵיתֶׁרְ כֵּי לַחַפּר את־ ר כַל־הָאָרֵץ בָּאוּ וַתַּקָּח הָאשֶה אֵת־שִנִי הָאַנָשִים וַתְּצְפָּנָוֹ וַתִּאמֶר כֶּן בַּאוּ הַ אֶלֵי הָאַנָשִׁים וַלָּא יָדַעָתִי מַאַין הַמָּה: וַיָהִי הַשַּׁעַר לסגור בחשה יָהָאַנָשִים יָצָּאוּ לִא יַדְּעִתִי אָנָה הָלְכָוּ הָאַנַשִים רִדְפִוּ מַהֵר אַחֲרֵיהֵם כִּי ַתשיגום: וָהָיא הָעֶלֶתַם הַגַּגַה וַתטִמְנַם' בַּפָשתי העץ הערכות לה על־ ּ הַגָג: וְהָאֲנָשִׁים רָדְפִּוּ אֲחֲרֵיהֵם בֶּרֶךְ הַיַּרְבֵּן עֵל הַמַּעִבְּרָוֹת וְהַשֵּׁעֵר סַגֵּרוּ ר אַחַבִּי כַּאֲשֵׁר יָצִאָּוּ הָרֹדִפִּים אַחֲבִיהֵם: וְהָמָה טֱבֶם יִשְׁכָּבָוּן וְהֶיא עָלְתָה רֹּ י עָלֵיהֶם עַל־הַגָּג: וַתֹאמֶר אֱל־הָאֲנָשִׁים יָדַעִתִי כִּי־נָתַן יהוָה לַכֵם אֲת־ י הָאֶרֶץ וְכִי־נְפְּלֶה אֵימַתְכֶם עָלֵינוּ וְכִי נָמְגוּ כָּל־ישְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם: כִּי שַּמַענוּ אֶת אָשֶר־הוֹבִישׁ יהוֹה אַת־מֵי יַם־סוֹף מפּניכם בּצאתכם ממצרים נאַשֵּר עשׁיתָם לִשְנֵי מַלְבֵּי הַאַמֹרִי אַשָּׁר בַּעָבַר היַרְדּן לסיחן אולעוג אַשֶר הַחַרָמָתֶם אותם: וַנְשְמֵע נַיִּמֶס לְבַבֶּנוּ וַלֹא־לָמָה עוד רוח 🚾 ּבְאָישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יהוָה אֱלְהֵיבֶם הָוּא אֱלֹהִים בַּשַּׁמֵים מִמְּעַל וַעַל־ בּ הָאֶרֶץ מִתֶּחַת: וְעַתָּה השֶבְעוֹ־נָא לִי בַּיהוֹה כִּי־עַשִּיתִי עַמַבֶם (חֵסֶוֹ) <u>ּ וַעֲשִׂיתֵם גַּם־אַתֵ</u>ׁם עִם־בֵית אָבִי' חֵׁסֶד וּנְתַתֵם לֵי אָוֹת אַמֵת: וְהַחַיִּתֵּם · יַּ אַת־אַבִּי וָאַת־אִמִּׁי וָאֵת־אַחַיֹּ וָאֵת־°אחותי [°אַחִיוֹתֵּי קּ] וְאָת כָּל־ יי אַשֵּר לָהֶם וִהִצַּלְתֵּם אֶת־נַפִּשׁתֵינוּ מִמֶּנֶת: וַיִּאמְרוּ לֶה הָאָנָשִׁים נַפְּשֵׁנוּ יי אֲשֵר לָהֶם וִהִצַּלְתֵּם אֶת־נַפִּשׁתֵינוּ מִמֶּנֶת: תַחָתֵיכֵם לָמוֹת אָם לִא תַגִּּידוּ אֵת־דָּכָרֵנוּ זֵה וְהָיָָה בְּתֵת־יהוָה לָּנוּ אֵת־ הַתָּלְוֹן כִּי בַיתָהֹ הַשָּׁר וַעָשָׁינוּ עָפָּךְ חֲסֵר וָאֱמֶת: וַתוֹרִבֵם בַּחֶבֶל בְּעַר הַחַלְּוֹן כִּי בַיתָהֹ יי יי בְּקִיר הַחוֹמָה וּבַחומָ<u>ה הִיא יוֹשֶ</u>בֶת: וַתִּאמֶר לָהֶם הָהָרָה לֵכוּ פֶּן־יִפְגְעָוּ בָבֶם הָרֹדְפָים וְנַחַבֵּתֶם שַּׁמַה שָׁלְשַׁת יַמִּים עַד שַׁוֹב הַרַדְפִּים ואַחַר תּלכוּ יי לְדַרְכְּבֶם: וַיֹּאמְרָוֹ אֵלֵיהָ הָאַנָשִׁים נִקָּיָם אַנַּחָנוּ מִשְׁבַעַתֶּךְ הַוָּה אֲשֵׁר יי הַשְּבַּעְתָנוּ: הַנָּה אֲנַחָנוּ בָאֵים בָּאָרֵץ אֵת־תִּקוֹת חוּט הַשָּׁנִי הַנָּה תִּקְשְׁרִי בַּחַלוֹן אֲשֵׁר הוֹרַדְתֵנוּ בוֹ וְאֵת־אַבִּיךְ וָאֵת־אַמֵּךְ וָאֵת־אַחַׁיַךְ וָאֵת' כַּל־ יי בָּית אָבִיךְ תַאַסְפִּי אֵלֵיךְ הַבֵּיתָה: וָהַיָּה כִּל אֲשֶׁר־יַצֵא מְדַּלְתֵׁי בִיתֵךְ ו הַחָוּצָה דָמָו בָראשָו וַאֲנַחָנוּ נָקָיָם וְבֹּל אֲשֶׁר יָהַיֶּה אָתַרְ בַּבַּיִת דְּמוֹ בּ בָרֹאשֵׁנוּ אָם־יַר תַהִיַה־בָּוֹ: וָאָם־תַגִּידִי אֵת־דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיִינוּ נָקִיִּם בּ אַשֶּׁרְ הַשְּבַּעְתָּנוּ נַתֹּאמֶר בְּיִבְנִיכֵם כֶּן־הוֹא נַתְשַׁלְחֵם נַיַּלֵכוּ בּ מִשְּבַעָתָרְ אֲשֶׁר הִשְבַּעְתָנוּ נַתֹּאמֶר בְּרִבְרֵיכֵם כֶּן־הוֹא נַתְשַׁלְחֵם נַיַּלֵכוּ בּב נַתִּקְשֶׁר אֶת־תִקְנַת הַשָּׁנָי בַּחַלְון: נַיֵּלְכוּ נַיָּבְאוּ הָהָרָה נַיַשְׁבוּ שַׁם שָׁלְשֵׁת יַנְשָׁבוּ נַיַשְׁבוּ הַרִּדְפָים נַיָּבָקְשָּוּ הַרֹּדְפֵים בְּכֶל־הַהָּרֶךְ וְלֹא מַצֵאוּ: נַיַשְׁבוּ יִבְיֹם עַד־שָׁבוּ הַרִּדְפָים נַיָּבָקְשָּוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים נֵיֵרְדוֹ מֵהָהָר וַיַּעַבְרוֹ וַיָּבֹאוֹ אֱל־יִהוֹשָׁעַ בִּן־נְוֹן וַיְּסַבְּרוֹ־לוֹ רב אַת כַּל־הַמֹצְאָוֹת אוֹתָם: נַיֹּאמִרוֹ אֵל־יִהוֹשְּׁעַ כְּי־נָתַן יהוֶה בְּיָדֵנוּ אֵת

* בַּל־הָאֶבֶץ וְגַם־נָמָגוּ בָּל־יִשְׁבִי הָאֶבֶץ מִפְּנִינוּ:

י נישָלֶח יָהושָעַ בָּן־נוּן מֶן־הַשָּטִים שָנִים אֲנָשִים מְרַגְּלִים חֶרֶשׁ לֵאמֹר 🗼

flis ils @ RASHI

כנגד כולם, וכלפי חטא שהחטיאה אותו יותר מכולן, כך שנויה בספרי (עקב נב): אשה זונה. תרגם יהונתן פּוּנְדְקִיתָא, מוכרת מיני מזונות: (ב) לחפר. לרגל, כמו מִשֶּׁם חָפַר אֹכֶל (איוב לט, כט):

PO B RADAK

ו זונה, במשמעה, או מוכרת מזון כמו שתרגם יונתן פונְדְקיתָא, והוא בשקל טובה, והאמת דעת יונתן זונה ממש, כי כן דרכו במקומות לתרגם זונה פונדקית, וכן שְׁתַּים נָשִׁים זנות (מלכים־א ג, טז) פּוּנְדְקָן, ואף על פי שתרגם מקצתן נָפְּקַת בָּרָא (בראשית לד, לא), ודעתו לפי שהזונה כפונדקיתא שמפקרת עצמה לכל יייי

31 2054 (A) MERILA

More about Rachav: תָנוּ בְבְּנָן
— The Rabbis taught in a Baraisa: אַרְבַע נָשִים יְפֵּיפִּיוּת
— There were four women of exceptional beauty^[16]

IN THE WORLD: שְׁרָה (וַאֲבִינֵיל רָחָב) וְאֶסְתֵּר – SARAH, (ABIGAIL, RACHAV) AND ESTHER.^[17]

:367 P'NZS (S) ZEVACHIM

בָת יי שָנִים הָיְתָה בְּשֶּיָצְאוּ יְשְׁרָאַל - [THE RABBIS] SAID: אָמְרוּ בְּתְּינָה בְּשִּינָאוּ יְשְׁרָאַל - SHE WAS TEN YEARS OLD WHEN ISRAEL LEFT EGYPT, במִינְרֵים - AND SHE ENGAGED IN HARLOTRY THE ENTIRE FORTY YEARS THAT ISRAEL WAS IN THE WILDERNESS

רְאָפִילוּ אַקְשׁוּיֵי נַמּי לֹא אַקְשׁוּ Canaanite men] could not even achieve an erection of the male organ. רְּחָלָה בְּרְשׁר וְּמָנְא וִדְעָה – And how did [Rachav] know this? – אַין לְּךָ כָּל שַׁר וְנָגִיד – For the master said: אַין לְךְּ כָל שַׁר וְנָגִיד – THERE WAS NOT A SINGLE RULER OR LEADER anywhere שְלא בָא עֵל רָחָב – THAT DID NOT COHABIT WITH RACHAV THE HARLOT.

TIET SIL (3) AZ YASHIR

12 You stretched out Your right hand — the earth swallowed them.

¹³ With Your kindness You guided this people that You redeemed; You led with Your might to Your holy abode.

14 Peoples heard* — they were agitated; terror gripped the dwellers of Philistia.

¹⁵ Then the chieftains of Edom were confounded, trembling gripped the powers of Moab, all the dwellers of Canaan dissolved.

¹⁶ May fear and terror befall them, at the greatness of Your arm may they be still as stone; until Your people passes through, HASHEM — until this people You have acquired passes through.

¹⁷ You will bring them and implant them on the mount of Your heritage, the foundation of Your dwelling-place that You, HASHEM, have made — the Sanctuary, my Lord, that Your hands established.

18 HASHEM shall reign for all eternity!

¹⁹ When Pharaoh's cavalry came with his chariots and horsemen into the sea and HASHEM turned back the waters of the sea upon them, the Children of Israel walked on the dry land amid the sea.

ָּנ ְ תְיתָ	נָטִיתָ' יְמִינְךָּ תִּבְּלָעֻמוֹ אָרֶץ:	פֿלָא:	ב־יג
ַנַהַלְתָּ בְעָזְרָ אֶל־נְנֵה	ກຸ	ַבְחַסְדְּךָּ עַם־וָוּ גָּאָָלְ	
ָּיִי דְּחִיל , .	שֶׁמְעָוּ עַמֶּים יִרְנָּזְוּן	:קרְשֶׁרְּ	יך
אָז נִכְהָלוּ' אַלּוּפְי		ָאָחַז יִשְׁבֵי פְּלֶשֶׁת:	טו
נָמֹגוּ	אֵילֵי מוֹאָב יְאחֲוַמוֹ רֻעַר	אֱרׄום	
תַפַּׁל עֲלֵיהֶם אֵימָׁתָה		כָּל יִשְבֵי כְנָעַן:	טו
ֿעַד־	בּגְרָל זְרָועֲךָ יִדְמִוּ כָּאָבֶן	رْفِیَا۔	
עַד־יַעֲבָר עַם־זָוּ		ַיַעְבָר עַמְךְ יהוֹה	
מָכְוֹן	תְבָאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּתַר נַחֲלֶתְרְּ	ָקנֶיתָ:	יו
מִקְּדָשׁ אֲדֹנֵי כְּוֹנְנִוּ	ָה	לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יהוֶ	
בְּי בָא	יהוָה ו יִמְלָךְ לְעֹלֵכֶם וָעֶד:	יָבֶירָ:	ח־יט
טוּס פַּרְעֹה בְּרִּכְבִּוֹ וּבְפֶּרָשִׁיוֹ בַּיָּם נַיָּשֶׁב יהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מֵי			
יִם: דַיָּים:	וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַלְכִוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתִּ	דַּיָּם	

MAJAM (8) MD519 (1519)

ויכאו בית אשה קונה ושמה רחב, והיה בזה תחרילה בפילה.
א) שלא יכירום כי מבני ישראל המה. באי בית אשה זונה, ונודע לתושבי כנען כי ישראל עם שינא זמה המה ולא יעלה על לכם כי ידיהור ישראל בית זמה המה ולא יעלה על לכם כי ידיהור ישראל בית

זונה יתגודדו. (ב) ע"י שהיה שמה רחב מפורסמת בשמה אצל גדולי הארץ כמ"ש רחב בשמה זנתה נגלו לה סתרי גדולי הארץ וסודותיהם ואצלה יחקורו כל הנעשה בארץ ולכן לא הלכו לשום מקום רק וישכבו שפה:

HLARDIM (P) GUERC (GC (5:5)

Come and see. The Holy One, blessed be He, brought Jethro near to Himself but did not choose him. He brought Rahab near but did not choose her. Happy are these whom He brought near to Himself even though He did not choose them!

לולי משה בהירו אבל לא קירבו. אשריהם אלו שבחרם הקב'ה אעיפ שלא קידבם, בא וראה יתרו קירבו הקב'ה אבל לא בדרה. רחב הזונה קרבה אבל לא בדרה. אשרידם אלו שקירבן אע'פ שלא בחרן. פפרונה שאלה לד'יוסי א'ל אלהכון מאן הוא בעי מקריב. הביא לפניה כלכלה של תאנים והיתה בוררת יפה ובודרת ואוכלת. א'ל את יודעת לברור והקב'ה אינו יודע לברור מאן דהוא המי עוברף מבין הוא בדר ביה ומקריב ליה. ר' נחמיה בש"ד שמואל בר יצחק לא כל הקרוב קרוב ולה כל דרחוק רחוק. יש נבדר ונדחה ונתקרב יש נברר ונדהה לל התחום כל שבמי ישראל ולא נתקרב יש נבדר ונדה אתו מכל שבמי ישראל ולא נתקרב, אדרן נבדר (ש'ח כ') ובדר אתו מכל שבמי ישראל ולא נתקרב, אדרן נבדר (ש'ח כ') ובדר אתו מכל שבמי ישראל

P'E13 (TO (TO) KEDOSHIM

A man who shall lie with his father's wife will have uncovered his father's shame; the two of them shall be put to death, their blood is upon themselves.

12 A man who shall lie with his daughter in law, the two of them shall be put to death; they have committed a perversion, their blood is upon themselves.

¹³ A man who lies with a man as one lies with a woman, they have both done an abomination; they shall be put to death, their blood is upon themselves.

14 A man who shall take a woman and her mother, it is a depraved plot; they shall burn him and them in fire, and there shall not be depravity among you.

15 A man who shall lie with an animal shall be put to death; and you shall kill the animal. 16 And a woman who approaches any animal for it to mate with her, you shall kill the woman and the animal; they shall be put to death, their blood is upon them.

A man who shall take his sister, the daughter of his father or the daughter of his mother, and he shall see her nakedness and she shall see his nakedness, it is a disgrace and they shall be cut off in the sight of the members of their people; he will have uncovered the nakedness of his sister, he shall bear his iniquity.

716 role eran (11) MIDRASH

לא-תירא לביתה משלג, כי כל ביתה לבש שנים: זו רחב בשעה שבאו להחריב יריחו לא נתייראה מפני שנתנו לה סימן... יהושע ב) את תקות חוט השני הוה.

She has no fear of the snow for her household

Because her entire household

is clothed in scarlet wool.

(U.S) VIOUS INTERIOR (I) REBURHALMI SERACHE

ם שלו משל למה הדבר דומה למקך שהיה לו בן הית חביב עליו יותר מדאי . משלך שהיה לו בן הית חביב עליו יותר מדאי . מה עשה המלך נמע לו פרדס . בשעה שהיה הבן עושה רצונו של אביו היה מחזר בכל העולם כולו ורואה אי זו נמיעה יפה בעולם ונומעה בתוך פרדימו . ובשעה שהיה מכעימו היה מקצץ כל נמיעותיו . כך בשעה שישראל עושין רצונו של הקב״ה מחזר בכל העולם כולו ורואה אי זה צריק

הקב"ה מחזר בכל העולם כולו ורואה אי זה צריק באומות העולם ומביאו ומרבקו לישראל. כגון יתרו ורחב. ובשעה שהן מכעיסין אותו היה מסלק הצדיקים שביניהן. דלמא ד' חייה בר אבא וחבורתיה ואית דמרין ר' יוסי בי ר' חלפתא וחבורתיה ואית דמרין ר' יוסי בי ר' חלפתא

(:J()) PINAS (B) ZEVACHIM

אַחָר נ׳ שָׁנָה נִתְגַּיְּיֶרָה ... — AFTER attaining FIFTY YEARS of age SHE CONVERTED to Judaism. אָמְרָה – SHE SAID to God: בְּשָׁכִּר חָבֶּל חַלון – LET ME BE FORGIVEN בְּשָׁכִּר חָבֶּל חַלון – IN REWARD FOR THE ROPE, THE WINDOW AND THE FLAX.[2]

"RASHI

אמרה כד] ימחל לי כשכיל חכל ופשחים וחלון . במכילתא הגיא הכי אמרה רבש"ע בג' דברים הטאחי בג' ימחל כה] בחבל ופשחים וחלון הורה אור שהיו מנאפים שלין אליה בחבלים דרך החלון ויורדים וגם טמנתם בפשחי הען ובאוחן שלשה דברים עאמן זכחה להגיל השלוחים:

(DI) KNY (IS) YUMA

דו אָמְרוּ לוֹ לְכֹהֵן גָּדוֹל, הִגִּיעַ שָּעִירּ לַמִּדְבָּר. וּמִנִּין הָיוּ יוִדְעִין שֻׁהִגִּיעַ ייִּעִייִּעְ שָׂעִיר לַמִּדְבָּר? דַּרְבִּיוֹת הָיוּ עוּשִׂין, שְּׁעִיר לַמִּדְבָּר? דַּרְבִּיוֹת הָיוּ עוּשִׂין, וּמְנִיפִין בַּפּוּדָרִין וְיוֹדְעִין שָׁהִגִּיעַ שָּׂעִיר לַמִּדְבָּר. אָמֵר רַבִּי יְהוּיָדה, וַהֲלֹא סִימָן גַּדוֹל הָיָה לָהָם, מִירוּשָׁלַיִם וְעֵד בֵּית חְדּוּרִים שְׁלְשָׁה מִילִין. הוֹלְכִין מִיל, וְשוֹהִין בְּדִי מִיל, וְיוֹדְעִין חְדּוֹיִם שְׁלְשָׁה מִילִון. הוֹלְכִין מִיל, וְחוֹיְנִין מִיל, וְשוֹהִין בְּדֵי מִיל, וְיוֹדְעִין מִיל, וְשוֹהִין בְּבֵי מִיל, וְיוֹדְעִין שְׁעִיר לַמִּדְבָּר. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אַמְר לַמִּדְבָּר. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל לְחוֹיִר, וְהָלֹא סִימָן אֲחֵר הָיָה לְשוּר עַל לְשוֹן שָׁל וְהוֹרִית הָיְה קְשוּר עַל לְשוֹן שָׁל וְהוֹרִית הָיְה לְשוֹר עַל לְשוֹן מִלְבִין, שָּנָּאַמַר בַּיִּם הַּעָּשְׁתִיר לְמִּלְּחוֹנְיכִּא שָׁלְיִיך הָיָה הַלְשוֹן מִלְבִּין, שָּנָּאַמַר בִּשְׁהִינִם בְּשָׁנִים בִּשְׁנִים בִּשְּנִים בִּשְּנִים בִּשְּנִים וְיִהִיּ הַלְשוֹן מִלְבִין, שָּנִּיִם בְּשִּנִים בְּשִּנִים וְּיִים יִהִיּוֹ הַלְּשוֹן מִלְבִּין, שָּנְיִים בְּשָּנִים בַּשְּנִים וְיִבִיים בְּשִּנִים בְּשִּנִים שִּיִּים בְּיִבּים בִּשְּנִים בְּשִּנִים שִּיִּים וְיִיּים בְּשִּנִים שְּיִייִים מִּים בְּיִבּים הַּנְשִׁיִּים שְּיִייִם מִּים בְּיִבְּיִם בְּיִבּבּר הָיִה הַלְשוֹן מִלְבִין, שָּנִּיִם בְּשָּנִים בְּשָּנִים בְּשָּנִים בִּשְׁנִים וְּיִים וְיִּיִים וְיִיִים בִיּים וְּיִים וְיִיִים בִּיִּים וְיִיִּים וְּיִים בִּיִּים בְּשְׁנִים בְּיִבּים בְּשְּנִים בְּיִּבּים בְּבִּים בִּיִּבּים בְּשִּנִים בְּיִּוֹים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּשְּנִים בְּיִבּים וְּיִּבְיּים וְּיִבּים וְיִים בְּיִּבּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִּים בְּיִוּם בְּיִים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיבְּים בְּיִבּים בְּשְּיִּים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִּים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּנִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹם בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִּים בְּיוּים בְּי

PIK- >>> 701N (16) MUSAR HA'NEVIIM

ח) ומזה חזינן שבשעה שהאדם עושה
 תשובה צריך הוא להשתמש למובה בכל
 האופנים והאמצעים שעשה מתחלה מעשים
 רעים, ואפשר שזהו המעם מה שאמרו: במקום
 שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אין
 יכולין לעמוד, — וזהו משום שכהות האדם
 המה גדולים למאד, אבל אין האדם מסוגל
 להוציא אותם אל הפועל לדברים מובים, מפני

שאין בכח חיצר מוב שבו לעורר אותו שיוציא את כל כתותיו המסונים בקרבו לצד המוב, אכל היצר הרע כתו גדול לעורר את האדם שישתמש בכל כתותיו לעשות דברים האסורים, ומפני שבשעה שהוא עושה תשובה צריך הוא להשתמש למובה בכל כתותיו שעשה מעשים רעים, אז אפשר לו להגיע למדרגה גדולה במעשים מובים שלא היה מסוגל לעשות כן. אם לא היה חומא מתחלה.

16 APIN (A) MEGINA

The Gemara comments:

וּלְמַאן דְּאָמַר אֶסְתֵּר יְרַקְרוֹקֶת הָּוְתָה — According to the one who said that Esther was of greenish (i.e. sallow) complexion, and appeared beautiful to Achashveirosh only by dint of Divine intervention, מַפּיק אֶסְתֵר וּמְעַיֵּיל נַשְׁתִי – we are to omit Esther from the list and insert Vashti in her place.

Another Baraisa about Rachav:

רָבָנן – The Rabbis taught in a Baraisa: תָנוּ רַבָּנָן – RACHAV INSPIRED LUST WITH HER NAME, i.e. by merely mentioning her name one was driven to lust, יעל בקולה - YAEL WITH HER אָבינִיל בּוְכִירָתָה – ABIGAIL, BY REMEMBERING HER, הייתה – michal daughter of saul, with Her APPEARANCE.

The Gemara adds:

אָמַר רַבִּי וַצְחָק – R' Yitzehak said: נְקְרָי מּיָּד נִיְקְרָי – הָאומֵר הָאומֵר הָחָב מיָּד נִיְקְרָי - Whoever says "Rachav, Rachav" will immediately emit a seminal discharge. אָמֵר לִיהּ רֶב נַחְמָן – Rav Nachman said to [R' Yitzchak]: אָנָא אַמינָא רָחָב רָחָב וְלֹא אִיכְפָּת לי – "I say 'Rachav, Rachav' and I am not concerned [that anything might happen]!" אָמֶר לֵיה – [R' Yitzchak] said to him: בי קאַמינָא ייִרְהָה וּבְמַבִירְה - "When I said that repeating Rachav's name will cause a discharge I was referring to one who knows her and is familiar with her."[19]

16 2 LSN (8) MERILA

The Gemara questions Rav Nachman's second teaching: אַיתֵיבֶּיה רָב עֵינָא סָבָא לְרֵב נַחְמָן – R' Eina the Elder challenged R' Nachman from the following Baraisa: שמונה נביאים והם בהונה בהונה – EIGHT PROPHETS WHO WERE KOHANIM DESCENDED FROM RACHAV, THE INNKEEPER [41] – AND THESE ARE THEY: הַנְּמָאֵל חַלְקוָה חַלְקוָה חָנָמָאֵל מַחְסֵוָה נְרְמוָה חַלְקוָה הָנַמְאֵל שלום – NERYAH, BARUCH, SERAYAH, MACHSEIYAH, JEREMIAH, CHILKIAH, CHANAMEL, AND SHALUM. רָבי יהוּדָה אומר אָף חוּלְדָה הַנְביאָה מְבְנֵי בָּנֶיהָ שֵׁל רָחָב הַזוּנָה הָּיִתָה הָיִתָה הָיִתָה הָיִתָה הָיִתָה CHULDAH THE PROPHETESS WAS A DESCENDANT OF RACHAV, THE INNKEEPER, as indicated by the following verses: בתיב הָבָא: ייבן תקוהיי – וד וs written here regarding Chuldah: son of TIKVAH. (פּפּן הַתָּם: "אֶת־תקְנַת חוט הַשָּנִיי – AND IT IS WRITTEN ELSEWHERE regarding Rachav: THE CORD [tikvas] OF SCARLET THREAD. [42] Since Chuldah numbered among the progeny of Rachav, how can Rav Nachman say that she descended from Joshua?

יומָא חַר – One day הַנְרְדְּנָא – One day הָנָה הָא סָחֵי רי יוֹחָנָן בְּיִרְדְּנָא – R' Yochanan was swimming in the Jordan river. חַוְיֵה רֵישׁ לָקִישׁ – Reish Lakish, who was then a highwayman, saw him, וְשָׁנוֹר לְיִרְדְּנָא אָבֶּתְרֵיה – and jumped into the Jordan after him. אָבֶּתְרֵיה – אָבֶּתְרֵיה - [R' Yochanan] beheld this display of vitality and said to him, ייָתָּא – "Your strength belongs to the Torah!" אָמֵר בְּיה – [Reish Lakish] said to him, שוּפְּרָךְּ לְנָשֵׁי – "Your beauty belongs to women!" אַמֵּר לִיהּ - [R' Yochanan] said to him,

I will give you my sister in marriage, דְּשַׁפִּוּרָא מִינָאִי – who is more beautiful than I." קביל עליה – [Reish Lakish] accepted this upon himself. בְּעֵי לְמֵיהֵרָר לָאָתוּיֵי מָאנִיה [Reish Lakish] then wanted to return to retrieve his clothes ילא מֵצֵי – but was unable to muster the strength to do so.[18] הָרָר אָקרְיֵּוּה אַתְנֵיִיה – [R' Yochanan] afterwards taught him Scripture and Mishnah אַבְרָא רַבָּא – and made him into a great man. The narrative continues:

יומא חַד – One day, many years later, יומא - יומא חַד – they were disputing the following point in the study hall: The Mishnah states:[19] הַסְּבּין וְהַפְּבְיון — THE SWORD AND THE KNIFE AND THE HUNTING-SPEAR הָרוֹמָח וּמֵגַל יָד וּמָגַל קציר – AND THE military SPEAR AND THE HAND-SICKLE AND THE HARVESTING SICKLE: מאִימָתִי מְקְבְּלִין טוּמְאָה – From what point are they capable of becoming tamei? מְשֶׁעַת גָּמֵר מִלְאכִתָּן — It is from the time of the completion of their production. ומאַימָתִי גִמֵר הַלְארָתָן – And when is the completion of their production? רַבּי יוֹחָנָן אוֹמֵר – R' Yochanan says: מְשִׁיצָרְפַם בַּכּבְשָׁן – From when [the metal utensils] are tempered in a furnace.[20] ביש קיש אָמֵר – Reish Lakish says: מְשִׁיצַחְצָחָן בַּמִּים – From when they are polished with water (מוֹר לִיה – [R' Yochanan] said to [Reish Lakish]: לְסָטָאָה בְּלְסְטִיּוֹתֵיה יָדֵע – "A thief knows the tools of his thievery."(22) אָמֶר לִיה [Reish Lakish] replied to him, ומאי אַהְנֵתְ לי – "And how have you benefited me? הָתֶם רַבִּי קְרוּ לִי — There among the thieves, they called me 'Rabbi,' i.e. I was their leader, הָבָא רַבִּי קרוּ לי – and here they call me 'Rabbi.' יינה אמר ליה – [R' Yochanan] said to him, אָהָנאי לְךְ - "I benefited you אָהָנאי הַשְּׁכִינָה מָחַת בַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה – in that I brought you under the wings of the Divine Presence!"

(213,0) N. W. (30) VIEINA

Stand while reciting אַלִינוּ. עָבֶלננוּ לְשַבֶּחַ לַאֲרוֹן הַבֹּל, לָתֵת וְּדָלָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִית, שֶׁלֹא עָשֶׁנוּ כְּגוֹיֵי הָאַרָצוֹת, וְלֹא שָׁמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאַדָמָה. שֶׁלֹא שָׁם חֶלְקַנוּ כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ* כְּכָל הֲמוֹנָם. (שֶׁהֵם מִשְתַחַוִים* לְהֶבֶל וַרִיק, וּמִתְפַּלְּלִים אֶל אֵל לֹא יושְיעַ. יּ) אַנְחָנוּ פּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחְוִים וּמוֹדִים, לּפְנֵי Bow while reciting וְאַנַחְנוּ פּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחְוִים וּמוֹדִים, לּפְנֵי מֶלֶךְ מַלְבֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוש בָּרוּךְ הוא. שָהוא נוֹטֶה שָׁמְיִם וְיֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשַב יְקָרוֹ בַּשָּׁמִים מִמְּעַל, וּשְׁכִינַת עָזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְבְּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוּ, בַּכָּתוֹב בְּתוֹרָתוֹ: וְיַדְעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵבֹתָ אֶל לְבָבֶּךְ, * כִּי יהוה הוא ָּהָאֶלהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִהֶּחַת, אֵין עוֹד.

ו עקונו It is our duty to praise the Master of all, to ascribe greatness to the Molder of primeval creation, for He has not made us like the nations of the lands and has not emplaced us like the families of the earth; for He has not assigned our portion like theirs nor our lot* like all their multitudes. (For they bow* to vanity and emptiness and pray to a god which helps not.3) But we bend our Bow while reciting knees, bow, and acknowledge our thanks before 'But we bend our knees.' the King Who reigns over kings, the Holy One, Blessed is He. He stretches out heaven and establishes earth's foundation,4 the seat of His homage is in the heavens above and His powerful Presence is in the loftiest heights. He is our God and there is none other. True is our King, there is nothing beside Him, as it is written in His Torah: 'You are to know this day and take to your heart* that HASHEM is the only

God - in heaven above and on the earth below - there is none other."

בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת.

עיי בילקוט שמעוני שם (רמז ט, ועיי זבחים קטז:) מנא ידעה [רחב הזונה שיילא קמה עוד רוח באיש מפניכם" (פסוק יא)], דאמר מר אין לד כל שר ונגיד שלא בא אל רחב הזונה, אמרו בת יי שנים היתה כשיצאו ישראל ממצרים וזנתה כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר. לסוף חמישים שנה [לחייה] נתגיירה. אמרה לפניו רבשייע בשלשה חטאתי לפניד בחבל בחלון ובחומה בשלשה מחול לי וכוי ומה שכר נטלה על כד רייא אומר זכתה שיצאו ממנה חי נביאים וכהנים ואלו הן וכוי עיייש. וקשיא דוכי בחבל וחלון וחומה בלבד חטאה רחב! והגם שפרש"י (פסוק טו) שבאותו חבל וחלון היו הנואפים עולים אליה. א״א לפרש דבריו כפשוטם, שהרי מאחר שהיתה זונה ארבעים שנה הנה כל זונה מלאה עזות ופריצות וכמשאה״כ (ירמיה ג,ג) ״ומצח אשה זונה היה לך מאנת הכלס״, והיתה מפורסמת ביותר עד שלא היה שר ונגיד שלא בא אליה, וגם העידו חז"ל (תענית ה:) שכל המהרהר ברחב מיד נקרה, לכן אינו מתקבל על הדעת שכל מעשיה היו בחשאי ובצניעות, ואיפכא מסתברא שהנואפים היו נכנסים מפתח ביתה, ואת"ל שהחלון היתה הכניסה היחידה אי אפשר לומר כן שהרי המרגלים עצמם באו אל ביתה ולא כתיב שעלו בחבל,] ואייכ הרי זנתה בפריצות נוראה משך מי שנה, ואייכ למה אמרה בשלשה חטאתי וכוי, וכי לא עברה אעבירות יותר חמורות וגסות להתחרט בהן מה״חבל״ וה״חלון״ ו״החומה״יִּ

אלא שוידויה של רחב מלמדנו יסוד חשוב בעבודת התשובה, והוא שהתשובה צומחת תמיד דוקא מחלק הצלם אלקים הנשאר שלם בהאדם, ולא מחלקי רוחו שנשחתו ונטמאו ע"י חטאיו. ואם היו נואפים שעלו לה לרחב

דרך חבל חלון וחומה היינו משום שאחר רוב פרסומה בפרט, ואוירא דזנות בכלל, ששלטה בארץ כנען, מ״מ נשארו קצת אנשים עם רגשי בושה שלא יכלו ליכנס לרחב דרך פתחה לפני עם ועדה, והיא גם היא חששה לכבודם ולרגשי בושה ואשמה שלהם והכינה בשבילם דרך ליכנס אליה בחשאי. והחבל חלון וחומה שלה העידו על נקודה של צלם אלקים שלה העידו על נקודה של צלם אלקים שנשארה אצלה אחרי חיים ארוכים של פריצות, ותשובתה [וגירותה] צמחה דוקא מחלק העדין והאלקי שבה, מקום אשר בה מחלק העדין והאלקי שבה, מקום אשר בה הרגישה עדיין בבזיון העבירה. לכן אמרה בשלשה חטאתי לפניך בחבל בחלון ובחומה

ואח״כ התפתחה תשובתה מדריגה אחר מדריגה עד שזכתה להיטהר לגמרי ליכנס תחת כנפי השכינה, לינשא לגדול הדור – יהושע, ולזכות שמחלציה יצאו כהנים ונביאים. ומ״מ כל זה התחיל מהדקות והעדינות של ״חבל חלון וחומה״.

והייה והיא המדה בתשובת כל יחיד ויחיד, שהתשובה מתחלת להתפתח תמיד מן הצלם אלקים של האדם, וייאלקי נשמה שנתת בייי היא היא הפתח תקוה לכל דופק בתשובה. ואולי זהו הפירוש במשנה (אבות פייב) אל תהי רשע בפני עצמד, כי כל זמו שהאדם מתחיל להתבונן ברשעתו והשחתתו לא יעשה תשובה, ורק מחמת הרגשת הצלם אלקים שלו מסוגל האדם לשוב. ומצינו שמתחילין יי ימי תשובה בראש השנה בלי זכר של וידוי, וביוה"כ הרי מתוודים כל היום, ומאי שנא רייה מיוהייכ? אלא שהיא כהנייל, שהתשובה מתחלת מרגשי הכבוד של צלם אלקים שבו, כל אחד ואחד באשר הוא אדם, ולא מרגשי ההשחתה והטומאה של עונותיו, ומקודם יוהייכ צריכים רייה, יום בריאת אדם הראשון, להשריש בהחוזר בתשובה הכרת מהותו

> בתורת אדם – צלם אלקים – הממליך מלכו של עולם עליו.

וכוי.

והרי אמר הכתוב (נצבים ל,ד) ייאם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך הי אלקיך ומשם יקחך", אשר יש להעיר דהוה ליה למכתב בקצה הארץ. ואומרים בשם הבעשייט שאם נשאר קצת ישמימיות" בנדחך אפשר עדיין לקבצם אבל אם נעשו ארציים וחומריים לגמרי כבר א"א לתקנם. והוא כהנייל שדוקא מחמת הרגשת השמימיות והצלם אלקים שבו מסוגל האדם לעשות תשובה ולתקן את אשר

(31)

SCHWAB